TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2015. gada 16. jūlijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — Apgrozījuma nodoklis — Piemērošanas joma — Atbrīvojums no nodokļa — "Apdrošināšanas darījumu" jēdziens — "Pakalpojumu sniegšanas" jēdziens — Vienota summa garantijai lietota automobiļa bojājumu gadījumā

Lieta C-584/13

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko iesniegusi *Cour de cassation* (Francija) ar 2013. gada 13. novembra lēmumu, kas ir reģistrēts Tiesā 2013. gada 19. novembrī, tiesvedībā

Directeur général des finances publiques

pret

Mapfre asistencia compania internacional de seguros y reaseguros SA ,

un

Mapfre warranty SpA

pret

Directeur général des finances publiques .

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], tiesneši K. Vajda [*C. Vajda*], A. Ross [*A. Rosas*] (referents), E. Juhāss [*E. Juhász*] un D. Švābi [*D. Šváby*],

ģenerāladvokāts M. Špunars [*M. Szpunar*],

sekretārs V. Turē [*V. Tourrès*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 12. novembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Mapfre asistencia compania internacional de seguros y reaseguros SA* un *Mapfre warranty SpA* vārdā – *G. Hannotin*, advokāts,

— Francijas valdības vārdā – *J.-S. Pilczer* un *D. Colas*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – franču.

— Eiropas Komisijas vārdā – *C. Soulay* un *L. Lozano Palacios*, pārstāves,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2015. gada 4. februāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem - Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma (OV L 145, 1. lpp.), kas ir grozīta ar Padomes 1991. gada 16. decembra Direktīvu 91/680/EEK (OV L 376, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Sestā direktīva"), 2. panta un 13. panta B daļas a) punkta interpretāciju.

2 Šis lūgums tika iesniegts strīdos starp, pirmkārt, publisko finanšu ģenerāldirektoru un *Mapfre asistencia compania internacional de seguros y reaseguros SA* (turpmāk tekstā – "*Mapfre asistencia*"), atbilstoši Spānijas tiesībām dibinātu sabiedrību, un, otrkārt, *Mapfre warranty SpA* (turpmāk tekstā – "*Mapfre warranty*"), atbilstoši Itālijas tiesībām dibinātu sabiedrību, un publisko finanšu ģenerāldirektoru par nodokļu uzlikšanu šo abu sabiedrību veiktajiem darījumiem.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Sestās direktīvas 2. pantā ir noteikts:

"Pievienotās vērtības nodoklis [turpmāk tekstā – "PVN"] jāmaksā:

1. Par preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, ko par atlīdzību attiecīgās valsts teritorijā veicis nodokļu maksātājs, kas kā tāds rīkojas.

2. Par preču ievešanu."

4 Atbilstoši Sestās direktīvas 13. panta B daļas a) punktam:

"Ciktāl tas nav pretrunā ar citiem Kopienas noteikumiem, dalībvalstis piešķir atbrīvojumu tālāk minētajām darbībām atbilstīgi noteikumiem, ko tās pieņem, lai nodrošinātu pareizu un godīgu šā atbrīvojuma piemērošanu un lai nepieļautu nekādu nodokļa nemaksāšanu, apiešanu vai ļaunprātīgu izmantošanu:

a) apdrošināšanas un pārapdrošināšanas darījumus, ieskaitot saistītus pakalpojumus, ko veic apdrošināšanas mākleri un apdrošināšanas aģenti."

5 Sestās direktīvas 33. panta 1. punktā ir noteikts:

"Neskarot citus Kopienas noteikumus, jo īpaši tos, kas noteikti spēkā esošajos Kopienas normatīvajos aktos par vispārējiem nosacījumiem kā glabāt, pārvietot un uzraudzīt ražojumus, uz kuriem attiecas akcīzes nodoklis, šī direktīva nekavē dalībvalsti saglabāt vai ieviest nodokli par apdrošināšanas līgumiem, azartspēļu un derību nodokli, akcīzes nodokli, valsts nodevas un vispār jebkurus nodokļus vai maksājumus, ko nevar uzskatīt par apgrozījuma nodokļiem, tomēr ar noteikumu, ka šie nodokļi vai maksājumi tirdzniecībā starp dalībvalstīm nerada formalitātes, šķērsojot robežas."

Francijas tiesības

6 Vispārējā nodokļu kodeksa [*Code général des impôts*], redakcijā, kas piemērojama faktiem pamatlietā (turpmāk tekstā – "*CGI*"), 256. panta I punktā ir paredzēts:

"[PVN] tiek piemērots preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanai, ko par atlīdzību valsts teritorijā veicis nodokļu maksātājs, kas kā tāds rīkojas."

7 *CGI* 261.C pantā ir noteikts:

"No [PVN] ir atbrīvoti:

[..]

2° apdrošināšanas un pārapdrošināšanas darījumi, kā arī ar šiem darījumiem saistīti pakalpojumi, ko veic apdrošināšanas mākleri un apdrošināšanas aģenti."

[..]"

8 *CGI* 991. pantā ir noteikts:

"Jebkāds apdrošināšanas līgums, kas noslēgts ar apdrošināšanas sabiedrību vai jebkuru citu Francijas vai ārvalsts apdrošinātāju, tiek aplikts neatkarīgi no tā noslēgšanas vietas un datuma ar ikgadēju un obligātu nodokli, kuru samaksājot visi rakstiskie dokumenti attiecībā uz tā veidošanos, tā grozījumiem vai atcelšanu pēc vienošanās, kā arī sarakste ar tiem, noraksti vai kopijas neatkarīgi no to izdošanas vietas ir atbrīvoti no nodevām un tiek reģistrēti bez maksas, ja šī formalitāte tiek prasīta.

Nodoklis tiek uzlikts summai, kas noteikta par labu apdrošinātājam un visām piemaksām, ko tas tieši vai netieši iegūst no apdrošināšanas fakta."

9 *CGI* 1001. panta 5°a punktā ir precizēts, ka īpašā apdrošināšanas līgumu nodokļa tarifs ir noteikts 18 % attiecībā uz apdrošināšanām pret visa veida riskiem saistībā ar virszemes motorizētiem transportlīdzekļiem.

10 Turklāt no *CGI* 1001. panta 6° punkta izriet, ka īpašā apdrošināšanas līgumu nodokļa vispārējais tarifs ir noteikts 9 % apmērā.

Pamatlietas un prejudiciālais jautājums

11 No iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka remontdarbnīcu pārvaldītāji, kas ir lietotu automobiļu tālākpārdevēji, piedāvāja šo automobiļu pircējiem ar sabiedrības *NSA Sage*, kas kļuvusi par *Mapfre warranty*, starpniecību minēto automobiļu mehānisku bojājumu remontēšanas garantiju.

12 Uzskatot, ka tā sniedz pakalpojumu, *Mapfre warranty* iekasēja PVN. Savukārt *Mapfre asistencia* samaksāja apdrošināšanas līgumu nodokli atbilstoši vispārējai likmei 9 % apmērā no *Mapfre warranty* samaksātajām apdrošināšanas prēmijām.

13 Nodokļu administrācija nosūtīja *Mapfre warranty* priekšlikumu izdarīt labojumus, kvalificējot tās sniegtos pakalpojumus par apdrošināšanas darbībām, kam tiek uzlikts apdrošināšanas līgumu nodoklis atbilstoši *CGI* 991. pantam ar likmi 18 % apmērā, kas attiecībā uz automobiļu apdrošināšanu ir paredzēta *CGI* 1001. panta 5°a punktā.

14 Turklāt, uzskatot, ka *Mapfre warranty* ir iegādājusies apdrošināšanu no *Mapfre asistencia* uz automobiļu pircēju rēķina un viņu labā, kuras priekšmets bija mehānisku bojājumu riska segšana, minētā administrācija nosūtīja *Mapfre asistencia* paziņojumu par nodokli, aprēķinot apdrošināšanas līgumu nodokli ar likmi 18 % par šo pircēju samaksātajām summām.

15 Pēc viņu sūdzības noraidīšanas šīs abas sabiedrības vērsās *Tribunal de grande instance de Lyon*, pēc tam – *Cour d'appel de Lyon* [Lionas apelācijas tiesā], lai tiktu atbrīvotas no šī nodokļa.

16 Tās apgalvoja, ka lietotu automobiļu tālākpārdevēji esot nodevuši apakšuzņēmējam *Mapfre warranty* daļu no saviem pēcpārdošanas apkalpošanas pakalpojumiem un ka tie esot apdrošinājusi *Mapfre asistencia* savu finansiālo zaudējumu risku.

17 Ar diviem 2011. gada 22. septembra spriedumiem *Cour d'appel de Lyon* apstiprināja abus *Tribunal de grande instance de Lyon* 2010. gada 31. marta spriedumus un, pirmkārt, kvalificēja apdrošināšanas darījumus, kam piemērojams apdrošināšanas līgumu nodoklis ar likmi 18 % apmērā, attiecībā uz *Mapfre warranty* sniegtajiem pakalpojumiem un, otrkārt, – likmi 9 % apmērā apdrošināšanas līgumu nodoklim, kas jāmaksā *Mapfre asistencia*.

18 No pamatlietas pušu izvirzītajiem pamatiem, kas ir pievienoti iesniedzējtiesas lēmumam, izriet, ka *Cour d'appel de Lyon* it īpaši ir konstatējusi, ka, ja lietota automobiļa pircējs nolēma noslēgt tālākpārdevēja piedāvāto papildu garantijas [līgumu], viņš par papildu samaksu saņēma polisi, kas ietverta garantijas dokumentā uz sabiedrības *NSA Sage*, kura kļuvusi par sabiedrību *Mapfre warranty*, veidlapas. Šī tiesa norāda, ka pēdējā minētā sabiedrība saņem ziņojumu par bojājumu no sertificētas remontdarbnīcas, kuras pakalpojumu izmanto pircējs, pārbauda garantijas spēkā esamību un pārliecinās, ka rēķina summa atbilst normām, un pēc tam dod atļauju remontam vai bojātās detaļas nomaiņai.

19 *Cour d'appel de Lyon* ir uzsvērusi, ka ne no viena lietas dalībnieku minētā noteikuma, ne arī no jebkāda cita procedūras elementa neizriet, ka pircējam būtu tiesības prasīt no tālākpārdevēja, lai tas nodrošinātu pakalpojumu tāda bojājuma gadījumā, kas ietilpst garantijas noteikumos, tostarp gadījumā, kad līgumā ieceltais parādnieks būtu kļuvis maksātnespējīgs. Šī tiesa uzskata, ka tālākpārdevējs nevar tikt uzskatīts par tādu, kas ar apakšlīgumu ir nodevis pienākuma izpildi, kurš tam nav jāpilda. Turpretim starp pircēju un *Mapfre warranty* veidojas tiešas līgumsaistības, izsniedzot garantijas dokumentu, jo pircējs var prasīt no šīs sabiedrības un tikai no tās, lai tā veiktu apsolīto darbību un segtu tās izdevumus. Starp pircēju un personu, kas nav pirkuma līguma puse, šai līgumiskajai saistībai ir pašai savs mērķis un tā beidzas pati par sevi. Ja par pielīgtas summas samaksu *Mapfre warranty* apņemas gadījumā, ja apdrošinātajai lietai nejauši rodas zaudējumi, nodrošināt apdrošinātajai personai pakalpojumu, par kuru ir notikusi vienošanās, noslēdzot līgumu, tā nodarbojas ar apdrošināšanas darbību.

20 Turklāt *Cour d'appel de Lyon* konstatēja, ka *Mapfre warranty* iegādājās no sabiedrības *Mapfre Asistencia* apdrošināšanas polisi, kuras priekšmets ir nodrošināt atlīdzību par finansiāliem zaudējumiem, kas radušies ar līgumu par tādiem automobiļiem aptverta garantijas bojājuma dēļ, kuri nopirkti no tālākpārdevēja remontdarbnīcas un par kuriem ir izsniegts garantijas dokuments. *Cour d'appel de Lyon* uzskata, ka šī polise tomēr nav "apdrošināšana par labu personai" un neattiecas uz jebkādiem riskiem saistībā ar virszemes motorizētiem automobiļiem, kas norādīti *CGI* 1001. panta 5°a punktā.

21 *Mapfre warranty* iesniedza kasācijas sūdzību iesniedzējtiesā par *Cour d'appel de Lyon* spriedumu, kurā šie pakalpojumi bija kvalificēti par apdrošināšanas darījumiem, kam piemērojams apdrošināšanas līgumu nodoklis ar likmi 18 % apmērā.

22 Publisko finanšu ģenerāldirektors savukārt iesniedza kasācijas sūdzību iesniedzējtiesā par *Cour d'appel de Lyon* spriedumu, kurā tika uzskatīts, ka apdrošināšanas līgumu nodokļa likme, kas jāmaksā *Mapfre asistencia*, ir nevis 18 %, kā to apgalvoja nodokļu administrācija, bet 9 %.

23 Ņemot vērā šo divu kasācijas sūdzību savstarpējo saistību, iesniedzējtiesa nolēma tās apvienot.

24 Paužot šaubas par jēdziena "apdrošināšanas darījumi" interpretāciju, kurš nav definēts Sestajā direktīvā, *Cour de cassation* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai Sestās direktīvas 2. pants un 13. panta B daļas a) punkts ir interpretējami tādējādi, ka pakalpojums, kura gadījumā par vienotas summas samaksu no lietotu automobiļu tālākpārdevēja neatkarīgs saimnieciskās darbības subjekts garantē tādu mehānisko bojājumu [novēršanu], kas var skart noteiktas lietotu automobiļu detaļas, ietilpst to apdrošināšanas darījumu kategorijā, kuri ir atbrīvoti no PVN, vai, gluži pretēji, ietilpst pakalpojumu sniegšanas kategorijā?"

Par prejudiciālo jautājumu

25 Uzdodot prejudiciālo jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Sestās direktīvas 13. panta B daļas a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka atbrīvots apdrošināšanas darījums šīs tiesību normas izpratnē ir tāda pakalpojuma sniegšana, kura gadījumā no lietotu automobiļu tālākpārdevēja neatkarīgs saimnieciskās darbības subjekts par vienotas summas samaksu garantē mehānisko bojājumu [novēršanu], kas var skart noteiktas šī automobiļa detaļas.

26 Vispirms ir jāatgādina, ka atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai jēdzieni, kas izmantoti, lai apzīmētu Sestās direktīvas 13. pantā minētos atbrīvojumus, ir interpretējami šauri. Tomēr šo jēdzienu interpretācijai ir jāatbilst minēto atbrīvojumu mērķim un tai ir jāievēro kopējai PVN sistēmai piemītošā nodokļu neitralitātes principa prasības. Tādējādi šis šauras interpretācijas princips nenozīmē, ka jēdzieni, kas izmantoti minētajā 13. pantā paredzēto atbrīvojumu definēšanā, būtu jāinterpretē veidā, kas tiem atņemtu nozīmi (skat. it īpaši spriedumu *Zimmermann*, C-174/11, EU:C:2012:716, 22. punkts un tajā minētā judikatūra).

27 Turklāt Sestās direktīvas 13. pantā paredzētie atbrīvojumi no nodokļa ir autonomi Savienības tiesību jēdzieni, kuru mērķis ir novērst atšķirības PVN režīma piemērošanā dažādās dalībvalstīs (skat. šajā ziņā spriedumus *CPP*, C-349/96, EU:C:1999:93, 15. punkts; *Taksatorringen*, C-8/01, EU:C:2003:621, 37. punkts; Komisija/Grieķija, C-13/06, EU:C:2006:765, 9. punkts, un *BGŻ Leasing*, C-224/11, EU:C:2013:15, 56. punkts).

28 Attiecībā precīzāk uz jēdzienu "apdrošināšanas darījumi", kas minēts Sestās direktīvas 13. panta B daļas a) punktā un kas nav definēts šajā direktīvā, Tiesa atkārtoti ir nospriedusi, ka apdrošināšanas darījumu vispārpieņemtajā veidā raksturo tas, ka apdrošinātājs apņemas, iepriekš iekasējot prēmiju, ja ir iestājies apdrošināšanas gadījums, sniegt apdrošinātajai personai pakalpojumus, par kuriem ir panākta vienošanās, parakstot līgumu (skat. šajā ziņā spriedumus *Taksatorringen*, C-8/01, EU:C:2003:621, 39. punkts; Komisija/Grieķija, C-13/06, EU:C:2006:765, 10. punkts, un *BGŻ Leasing*, C-224/11, EU:C:2013:15, 58. punkts).

29 Tiesa ir precizējusi, ka apdrošināšanas darījumiem ir raksturīgi, ka pastāv līgumiskas attiecības starp apdrošināšanas pakalpojuma sniedzēju un personu, kuras riski tiek apdrošināti, proti, apdrošināto personu (skat. spriedumus *Skandia*, C-240/99, EU:C:2001:140, 41. punkts; *Taksatorringen*, C-8/01, EU:C:2003:621, 41. punkts, un *BGŻ Leasing*, C-224/11, EU:C:2013:15, 58. punkts).

30 Turklāt minētais apdrošināšanas darījumu jēdziens principā ir pietiekami plašs, lai tajā ietilptu arī apdrošināšanas risku segšana, ko veic nodokļu maksātājs, kurš pats gan nav apdrošinātājs, bet kurš kolektīvās apdrošināšanas ietvaros saviem klientiem sniedz šādu nodrošinājumu, izmantojot apdrošinātāja pakalpojumus, kurš ir uzņēmies segt apdrošinātās personas riskus (skat. šajā ziņā spriedumus *CPP*, C-349/96, EU:C:1999:93, 22. punkts, un *BGŻ Leasing*, C-224/11, EU:C:2013:15, 59. punkts).

31 Attiecībā uz šī lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pārbaudi ir jāatgādina, ka no Tiesas Reglamenta 94. panta un pastāvīgās judikatūras izriet, ka, lai interpretētu Savienības tiesības tā, lai tas būtu lietderīgi valsts tiesai, lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu, pirmkārt, ir jāietver pamatlietas priekšmeta kopsavilkums, kā arī atbilstošo faktu, kādus ir konstatējusi iesniedzējtiesa, kopsavilkums vai vismaz faktu izklāsts, uz kuriem ir balstīti jautājumi. Otrkārt, tam ir jāietver valsts tiesību normu saturs, kuras var tikt piemērotas pamatlietā, un vajadzības gadījumā atbilstošā valsts judikatūra. Treškārt, iesniedzējtiesai ir jāizklāsta iemesli, kas tai ir likuši jautāt par noteiktu Savienības tiesību normu interpretāciju vai spēkā esamību, kā arī saikne starp šīm tiesību normām un valsts leģislatīvajiem aktiem, kas piemērojami pamatlietā (skat. it īpaši rīkojumu *Municipiul Piatra Neamț*, C-13/14, ECLI:EU:C:2014:2000, 10. punkts un tajā minētā judikatūra).

32 Iesniedzējtiesa lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu nav konstatējusi it īpaši faktiskus elementus, kas attiektos uz pamatlietā sniegto pakalpojumu raksturu, bet tikai pievienojusi savam lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu tajā izvirzītos kasācijas pamatus, līdz ar to Tiesa nevar galīgi izlemt, vai tādu pakalpojumu sniegšana, kāda ir pamatlietā, tiešām ir apdrošināšanas darījums, kas atbrīvots atbilstoši Sestās direktīvas 13. panta B daļas a) punktam šī sprieduma 28. un 29. punktā minētās judikatūras izpratnē.

33 Ņemot vērā sadarbības garu, kas valda attiecībās starp valsts tiesām un Tiesu prejudiciālā nolēmuma tiesvedībā, šādu nepieciešamu iepriekšēju iesniedzējtiesas konstatējumu nepastāvēšana neizraisa lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu nepieņemamību, ja, lai gan ir šie trūkumi, Tiesa, ņemot vērā no lietas materiāliem izrietošos elementus, uzskata, ka tā iesniedzējtiesai var sniegt lietderīgu atbildi (skat. šajā ziņā spriedumu *Azienda sanitaria locale n. 5 "Spezzino"* u.c., C-113/13, ECLI:EU:C:2014:2440, 48. punkts).

34 Attiecībā uz tādu pakalpojumu, kāds ir pamatlietā, no Tiesā iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka *Mapfre warranty* apņemas ar iepriekšējas vienotas samaksas starpniecību segt lietota automobiļa remonta izmaksas gadījumā, ja radies mehānisks bojājums, kas var skart šī automobiļa noteiktas detaļas un kas ir definēts "garantijas dokumentā", kurš ir izsniegts minētā automobiļa pircējam.

35 Tomēr *Mapfre warranty* un *Mapfre asistencia* pamatlietā apstrīd, ka starp *Mapfre warranty* un pircēju būtu līgumiskas attiecības. Šīs abas sabiedrības uzsver it īpaši, ka līgumiskas attiecības pastāv tikai starp *Mapfre warranty* un šī automobiļa tālākpārdevēju. Pēdējais minētais *Mapfre warranty* vienkārši ir uzticējis uzdevumu izpildīt tos pienākumus attiecībā pret pircēju, kas tam ir kā tālākpārdevējam atbilstoši likuma vai līguma normām. Atbilstoši *Mapfre warranty* un *Mapfre asistencia* apgalvojumiem arī prēmijas saistībā ar šīs sabiedrības garantiju *Mapfre warranty* maksā lietotā automobiļa tālākpārdevējs. Tālākpārdevējs atņem šo summu no gūtās peļņas un dara to nolūkā palielināt lietotā automobiļa pievilcību.

36 Šajā ziņā ar nosacījumu, ka iesniedzējtiesa pārbauda attiecību starp dažādām personām precīzu raksturu, kuras parādās saistībā ar pamatlietā aplūkoto pakalpojumu, no Tiesā iesniegtajiem materiāliem izriet, pirmkārt, ka lietota automobiļa tālākpārdevējs nepiedalās garantijas līguma īstenošanā. Gadījumā, ja rodas mehānisks bojājums, uz ko attiecas garantija, attiecīgā lietotā automobiļa pircējam nav pienākuma likt šo automobili remontēt šim tālākpārdevējam piederošajā remontdarbnīcā vai remontdarbnīcā, ko tas viņam ir norādījis. Remontdarbnīcai, ko izmanto minētā automobiļa pircējs, lai to saremontētu, pašai ir tieši jāuzņem sakari ar *Mapfre warranty*, lai šī sabiedrība apstiprinātu šīs remontdarbnīcas piedāvāto tāmi.

37 Otrkārt, kaut arī, kā to apgalvo *Mapfre warranty* un *Mapfre asistencia*, vienotais maksājums, kas dod tiesības uz garantiju, ir iekļauts lietotā automobiļa pārdošanas cenā, minēto summu galu galā samaksā šī automobiļa ieguvējs.

38 Katrā ziņā neatkarīgi no tā, vai līgums ir noslēgts starp lietota automobiļa pircēju un *Mapfre warranty* un automobiļa tālākpārdevējs darbojas tikai kā starpnieks vai arī šis tālākpārdevējs slēdz šo līgumu pats savā vārdā, bet pircēja interesēs, vai arī, visbeidzot, automobiļa tālākpārdevējs nodod pircējam ar līgumu, ko tas ir noslēdzis savā vārdā un uz sava rēķina ar *Mapfre warranty*, iegūtās tiesības, it īpaši no šī sprieduma 28. un 30. punktā minētās judikatūras izriet, ka jēdziens "apdrošināšanas darījums" Sestās direktīvas 13. panta B daļas a) punkta izpratnē ir pietiekami plašs, lai aptvertu ikvienu no šīm situācijām.

39 Katrā no šīm situācijām pastāv visi apdrošināšanas darījumam raksturīgie elementi, kas ir secināti šī sprieduma 28. punktā minētajā judikatūrā. Apdrošinātājs, kurš šajā gadījumā ir *Mapfre warranty*, ir saimnieciskās darbības subjekts, kas ir neatkarīgs no lietotā automobiļa tālākpārdevēja, un apdrošinātais ir šī automobiļa pircējs. Turklāt risks ir tāds, ka lietota automobiļa pircējam ir jāsedz remonta izmaksas mehānisku bojājumu gadījumā, uz kuriem attiecas garantija, kuras izmaksas ir apņēmies segt apdrošinātājs. Visbeidzot prēmiju veido vienota summa, ko maksā lietota automobiļa pircējs un kas vai nu ietilpst šī automobiļa pirkuma cenā, vai arī tiek maksāta papildus.

40 Šo elementu klātbūtne ļauj secināt, ka starp apdrošinātāju un apdrošināto pastāv tādas juridiskas attiecības, kādas tiek prasītas Tiesas judikatūrā, lai pakalpojumu uzskatītu par "apdrošināšanas darījumu" Sestās direktīvas 13. panta B daļas a) punkta izpratnē, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

41 Turklāt pretēji tam, ko būtībā apgalvo *Mapfre warranty* un *Mapfre asistencia*, pakalpojuma kvalificēšana par "apdrošināšanas darījumu" Sestās direktīvas 13. panta B daļas a) punkta izpratnē nav atkarīga no veida, kādā apdrošinātājs pārvalda apdrošinātā riska apmēru un aprēķina atbilstošo prēmijas summu.

42 Šajā ziņā, kā ģenerāladvokāts ir norādījis savu secinājumu 28. punktā un arī kā izriet no šī sprieduma 28. punktā minētās judikatūras, pati "apdrošināšanas darījuma" būtība Sestās direktīvas 13. panta B daļas a) punkta izpratnē ir balstīta uz to, ka, samaksājot noteiktu, bet ierobežotu prēmiju, apdrošinātais tiek atbrīvots no finansiālu zaudējumu riska, kas ir nenoteikti, bet potenciāli nozīmīgi finansiāli izdevumi.

43 Šajā gadījumā no Tiesā iesniegtajiem lietas materiāliem, šķiet, izriet, ka *Mapfre warranty* prēmiju veidā saņemtās naudas summas netiek atdotas automobiļu pircējam, ja beidzies garantijas laikposms, nerodoties bojājumiem, vai kad remonta izmaksas bijušas mazākas par šo prēmiju. Turklāt tādu bojājumu rašanās gadījumā, kuru izmaksas pārsniedz samaksātās prēmijas apmēru, automobiļa pircējam nav pienākuma maksāt šo izmaksu atlikušo daļu. Tādējādi prēmijas, ko *Mapfre warranty* ir iekļāvusi rēķinā, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai, šķiet, ir patiesas apdrošināšanas prēmijas, kuru samaksa apdrošināto pilnībā atbrīvo no apdrošinātā riska. Tādējādi *Mapfre warranty* ir apdrošinājusi *Mapfre asistencia* finansiālo zaudējumu risku, kas tai pašai rodas šajā ziņā.

44 Šādos apstākļos apdrošināšanas prēmiju aprēķināšanas un remonta izmaksu pārvaldīšanas metode ir jautājums, kas attiecas uz *Mapfre warranty* iekšējo organizāciju un kas nevar noteikt to, kādai ir jābūt tās sniegto pakalpojumu kvalifikācijai.

45 Visbeidzot *Mapfre warranty* un *Mapfre asistencia* apgalvo, ka, ja automobiļu ražotāji vai tālākpārdevēji paši piedāvā saviem klientiem papildus garantiju, šie uzņēmēji tiek uzskatīti par tādiem, kas piedāvā pēcpārdošanas pakalpojumus, kam tiek uzlikts PVN, kaut arī tie tomēr sniedz pakalpojumu, kas līdzinās pakalpojumam, ko *Mapfre warranty* piedāvā lietotu automobiļu pircējiem. Attieksmei pret šādiem pakalpojumiem ir jābūt identiskai.

46 Ir svarīgi konstatēt, pirmkārt, ka šis arguments ir balstīts uz faktiskajiem elementiem, it īpaši uz attieksmi nodokļu ziņā pret tālākpārdevēja sniegtajām garantijām, kas nav minēti iesniedzējtiesas lēmumā, un, otrkārt, ka šis pēdējais neietver nekādus šī argumenta izskaidrojumus. Kā jau ir norādīts šī sprieduma 31. punktā, no Tiesas reglamenta 94. panta izriet, ka bez minētajiem elementiem tā nevar atbildēt uz šādu argumentu.

47 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka tāds pakalpojums, kāds ir pamatlietā, šķiet, var ietilpt jēdzienā "apdrošināšanas darījums" Sestās direktīvas 13. panta B daļas a) punkta izpratnē, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

48 Tomēr ir jānorāda, ka *Mapfre warranty* un *Mapfre asistencia* vēl apgalvo, ka, pieņemot, ka šāds pakalpojums ir jāklasificē par apdrošināšanas pakalpojumu, tam tomēr ir piemērojams PVN, jo tas ir nedalāmi saistīts ar lietota automobiļa pārdošanu un tādējādi tam ir jāpiemēro tāds pats nodokļu režīms kā tiem.

49 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka PVN mērķiem ikviens darījums, kā tas izriet no Sestās direktīvas 2. panta 1. punkta, parasti ir jāuzskata par atsevišķu un neatkarīgu pakalpojumu (skat. šajā ziņā spriedumus *Aktiebolaget NN*, C-111/05, EU:C:2007:195, 22. punkts; *Field Fisher Waterhouse*, C-392/11, EU:C:2012:597, 14. punkts, un *BGŻ Leasing*, C-224/11, EU:C:2013:15, 29. punkts).

50 Tomēr no Tiesas judikatūras izriet, ka noteiktos apstākļos vairāki formāli nošķirti pakalpojumi, kas var tikt sniegti atsevišķi un tādējādi ir atsevišķi apliekami ar nodokli vai no tā atbrīvojami, ir jāuzskata par vienu vienotu darījumu, ja tie nav neatkarīgi. Darījums ir jāuzskata par vienotu, ja divi vai vairāki elementi vai nodokļu maksātāja iesniegtie akti ir tik cieši saistīti, ka tie objektīvi veido vienu, ekonomiski nedalāmu pakalpojumu, kura sadalīšana būtu mākslīga. Tas tā ir arī šajā gadījumā, kad viens vai vairāki pakalpojumi ir jāuzskata par galveno pakalpojumu, bet, tieši pretēji, viens vai vairāki elementi ir jāuzskata par vienu vai vairākiem papildpakalpojumiem tā, ka tie ir apliekami ar nodokli tāpat kā galvenais pakalpojums (skat. spriedumu *BGŻ Leasing*, C-224/11, EU:C:2013:15, 30. punkts un tajā minētā judikatūra).

51 Attiecībā uz apdrošināšanas darījumiem Tiesa jau ir nospriedusi, ka jebkura apdrošināšanas darbība pēc sava rakstura ir saistīta ar apdrošināto lietu. Tomēr šāda saikne nav pietiekama pati par sevi, lai noteiktu, vai PVN mērķiem pastāv vai nepastāv vienots salikts pakalpojums. Ja visiem apdrošināšanas darījumiem tiktu uzlikts PVN atkarībā no tā nodokļa, kas tiek uzlikts pakalpojumiem un kas attiecas uz apdrošināto lietu, tiktu apšaubīts pats Sestās direktīvas 13. panta B daļas a) punkta mērķis, proti, apdrošināšanas darījumu atbrīvošana no nodokļa (skat. šajā ziņā spriedumu *BGŻ Leasing*, C-224/11, EU:C:2013:15, 36. punkts).

52 Piemērojot šī sprieduma 49. punktā minēto noteikumu, saskaņā ar kuru ikviens darījums parasti ir jāuzskata par atsevišķu un neatkarīgu, ir jānorāda, ka principā lietota automobiļa pārdošana un no šī automobiļa tālākpārdevēja neatkarīga saimnieciskās darbības subjekta sniegta garantija attiecībā uz tādu mehānisko bojājumu [novēršanu], kas var skart noteiktas minētā automobiļa detaļas, nevar tikt uzskatītas par tik cieši saistītām, ka tās veido vienu vienotu darījumu. Tas, ka šie pakalpojumi tiek vērtēti atsevišķi, pats par sevi nav ekonomiski vienota darījuma mākslīga sadalīšana, kas varētu izkropļot PVN sistēmas darbību.

53 Šādos apstākļos ir jāpārbauda, vai no pamatlietas apstākļiem izriet iemesli, kas liktu uzskatīt, ka attiecīgie elementi ir vienots darījums (skat. šajā ziņā spriedumu *BGŻ Leasing*, C-224/11, EU:C:2013:15, 40. punkts).

54 Šādā aspektā ir jāatgādina, pirmkārt, ka atbilstoši Tiesas judikatūrai par viena vienota darījuma jēdzienu, kas ir atgādināta šī sprieduma 50. punktā, pakalpojums ir jāuzskata par pamatpakalpojuma papildinājumu, ja tas pats par sevi nav klienta mērķis, bet veids, kā visērtāk saņemt pakalpojumu sniedzēja pamatpakalpojumu (skat. spriedumu *BGŻ Leasing*, C-224/11, EU:C:2013:15, 41. punkts).

55 Lai gan ir tiesa, ka, pateicoties tādai garantijai, kāda ir pamatlietā, finansiālu zaudējumu risks, kas rodas lietota automobiļa pircējam, ir samazināts salīdzinājumā ar risku, kāds ir situācijā, kad šāda garantija netiek sniegta, tomēr šis apstāklis izriet no paša garantijas rakstura. Minētais apstāklis pats par sevi nenozīmē, ka jāuzskata, ka šāds pakalpojums ir papildpakalpojums attiecībā uz lietota automobiļa pārdošanu.

56 Kā, šķiet, izriet no Tiesā iesniegtajiem lietas materiāliem, pamatlietā aplūkoto garantiju lietota automobiļa pircējam ir sniedzis komersants, kas ir neatkarīgs no šī automobiļa pārdevēja un kas nav pārdošanas [līguma] puse, tādējādi šī garantija nevar tikt uzskatīta, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai, par tālākpārdevēja sniegtu garantiju. Turklāt lietota automobiļa pircējs šo automobili var nopirkt, neparakstot šādu garantiju un viņam arī ir tiesības, neizmantojot minētā automobiļa tālākpārdevēja starpniecību, noslēgt garantijas līgumu ar citu sabiedrību, nevis ar *Mapfre warranty*. Visbeidzot no garantijas dokumentiem, ko Tiesai tiesas sēdes laikā ir iesniegusi Francijas valdība, izriet, ka *Mapfre warranty* noteiktos apstākļos patur sev tiesības uzteikt garantijas līgumu un, šķiet, ka šis uzteikums neietekmē automobiļa pārdošanas līgumu.

57 Šādos apstākļos tāda garantija, kāda ir pamatlietā, nešķiet tik cieši saistīta ar lietota automobiļa pārdošanu, lai šie divi darījumi, ko turklāt sniedz divi dažādi pakalpojumu sniedzēji, būtu viens nedalāms saimnieciskais pakalpojums, kura sadalīšana būtu mākslīga, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai. Līdz ar to principā PVN mērķiem tie ir jāuzskata par atsevišķiem un neatkarīgiem pakalpojumiem.

58 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Sestās direktīvas 13. panta B daļas a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka atbrīvots apdrošināšanas darījums šīs tiesību normas izpratnē ir pakalpojumu sniegšana, kuru gadījumā no lietotu automobiļu tālākpārdevēja neatkarīgs saimnieciskās darbības subjekts garantē par vienotas summas samaksu mehānisko bojājumu novēršanu, kas var skart noteiktas šī automobiļa detaļas. Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai, ievērojot pamatlietas īpašos apstākļus, pamatlietā aplūkotā pakalpojumu sniegšana ir šāds pakalpojums. Šāda pakalpojuma sniegšana un automobiļa pārdošana principā ir jāuzskata par atsevišķiem un neatkarīgiem pakalpojumiem, kas pievienotās vērtības nodokļa mērķiem ir jāaplūko atsevišķi. Iesniedzējtiesai ir jānosaka, vai, ievērojot pamatlietas īpašos apstākļus, lietota automobiļa pārdošana un garantija, ko ir sniedzis no šī automobiļa tālākpārdevēja neatkarīgs saimnieciskās darbības subjekts attiecībā uz tādu mehānisku bojājumu, kas var skart noteiktas tā detaļas, ir savstarpēji saistītas tādējādi, ka tās ir jāuzskata par vienotu darījumu vai, tieši otrādi, tās ir neatkarīgi darījumi.

Par tiesāšanās izdevumiem

59 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma, kas ir grozīta ar Padomes 1991. gada 16. decembra Direktīvu 91/680/EEK, 13. panta B daļas a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka atbrīvots apdrošināšanas darījums šīs tiesību normas izpratnē ir pakalpojumu sniegšana, kuru gadījumā no lietotu automobiļu tālākpārdevēja neatkarīgs saimnieciskās darbības subjekts garantē par vienotas summas samaksu mehānisko bojājumu novēršanu, kas var skart noteiktas šī automobiļa detaļas. Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai, ievērojot pamatlietas īpašos apstākļus, pamatlietā aplūkotā pakalpojumu sniegšana ir šāds pakalpojums. Šāda pakalpojuma sniegšana un automobiļa pārdošana principā ir jāuzskata par atsevišķiem un neatkarīgiem pakalpojumiem, kas pievienotās vērtības nodokļa mērķiem ir jāaplūko atsevišķi. Iesniedzējtiesai ir jānosaka, vai, ievērojot pamatlietas īpašos apstākļus, lietota

automobiļa pārdošana un garantija, ko ir sniedzis no šī automobiļa tālākpārdevēja neatkarīgs saimnieciskās darbības subjekts attiecībā uz tādu mehānisku bojājumu, kas var skart noteiktas tā detaļas, ir savstarpēji saistītas tādējādi, ka tās ir jāuzskata par vienotu darījumu vai, tieši otrādi, tās ir neatkarīgi darījumi.

[Paraksti]